

Núm. de Protocol: 1000017/2018
Núm. de Rotlle: TSJA-0000045/2019

AUTE 8-2020

PARTS:

Demandant incidental: P. SA
Representant: Sra. AHD
Advocada: Sra. LLA

**Demandat incidental: SERVEI ANDORRÀ D'ATENCIÓ
SANITÀRIA (SAAS)**
Representant: Sra. CSM
Advocat: Sr. JCG

COMPOSICIÓ DEL TRIBUNAL:

President: Sr. Albert ANDRÉS PEREIRA
Magistrats: Sra. Elsa PUIG MUÑOZ
Sr. Bernard PLAGNET

Andorra la Vella, vint-i-ú de febrer de dos mil vint.

El Tribunal Superior de Justícia, Sala Administrativa, ha vist l'incident de nul·litat formulat a les actuacions número **1000017/2018**, havent estat observades les prescripcions legals. És ponent el magistrat **Sr. Albert ANDRÉS PEREIRA**, el qual expressa el parer del Tribunal.

ANTECEDENTS DE FET

1.- La sentència d'aquesta Sala núm. 102-2019, de 21 de novembre, va estimar parcialment la demanda interposada per l'entitat P. SA contra la sentència del Tribunal de Batlles de 3 d'abril de 2019, i va desestimar, per extemporània, la demanda formulada per l'agent contra el SERVEI ANDORRÀ D'ATENCIÓ SANITÀRIA (SAAS).

La sentència de la Batllia havia acollit una de les excepcions oposades per la demandada, i va concloure que la comunicació impugnada del SAAS no era un acte administratiu susceptible de ser controlat per la jurisdicció administrativa. Per la seva part, la sentència d'aquesta Sala va revocar aquest pronunciament, en considerar que la decisió impugnada tenia la naturalesa pròpia d'un acte administratiu, però va estimar la segona de les excepcions articulades pel SAAS, estimant que la demanda era extemporània, ja que es recorrien unes comunicacions de l'any 2002, és a dir, de catorze anys abans.

2.- La representació de l'entitat agent ha formulat un incident de nul·litat contra l'esmentada sentència d'aquesta Sala. Considera que s'ha vulnerat el dret a la jurisdicció que garanteix l'article 10 del text constitucional, ja que el Tribunal de Batlles no s'havia pronunciat sobre l'excepció de caducitat, per la qual cosa sol·licita que es retornin les actuacions a la primera instància, a fi de preservar el seu dret a la doble instància.

3.- La representació del SAAS s'ha oposat a l'incident i ha sol·licitat que es confirmi la sentència impugnada. Segons les seves alegacions, l'excepció de caducitat va ser oportunament articulada en la contestació a la demanda, de manera que l'agent ha tingut la possibilitat de discutir-la en les dues instàncies. No existeix, doncs, cap indefensió material que pugui suposar una vulneració del dret a la jurisdicció. A més, la caducitat era apreciable d'ofici per part del Tribunal.

4.- Mitjançant aute de 23 de gener de 2020 es va denegar la pràctica de les proves proposades per la part agent, ja que no eren necessàries per a resoldre l'incident.

FONAMENTS DE DRET

Primer.- Com s'ha exposat en els antecedents, la sentència dictada en aquest procés pel Tribunal de Batlles va estimar la primera de les excepcions que havia articulat el SAAS, i va concloure que la comunicació impugnada per l'agent no tenia la naturalesa pròpia d'un acte administratiu i, en conseqüència, no era susceptible de control en via jurisdiccional.

La sentència d'aquesta Sala ara impugnada va revocar aquest pronunciament, en considerar que les decisions del SAAS es referien a l'organització del servei de tanatori i vetllador que es prestava al Centre Hospitalari i, en conseqüència, s'inscrivien en l'àmbit de les seves competències en matèria d'auto-organització dels propis serveis i instal·lacions.

L'estimació d'aquest motiu d'impugnació va fer necessari examinar la segona de les excepcions que havia plantejat la demandada en el seu escrit de contestació, relativa a la caducitat de l'acció, que havia quedat imprejutjada en la primera instància, en haver estimat la Batllia la primera excepció abans esmentada. Sobre aquest punt, es va concloure que la demanda era efectivament extemporània, ja que s'impugnaven unes comunicacions dictades l'any 2002, és a dir, catorze anys abans de l'exercici de l'acció, durant els quals la part agent havia acceptat el seu contingut.

Segon.- Aquest *iter* processal no comporta cap vulneració del dret que reconeix l'article 10 de la Constitució. La previsió legal d'una doble instància comporta que les pretensions de les parts siguin examinades per dos tribunals diferents, en instàncies consecutives, però no suposa que cadascun d'aquests òrgans jurisdiccionals s'hagin de pronunciar sobre totes i cada una de les qüestions plantejades pels litigants. Així, en el cas de que el tribunal de primera instància hagi estimat una excepció processal oposada pel demandat, i la seva decisió sigui revocada per l'òrgan d'apel·lació, res s'oposa a que aquest darrer passi a examinar el fons de la qüestió litigiosa, si existeixen ja els elements de judici necessaris per a fer-ho, tal com, per altra part, és una pràctica constant d'aquesta Sala.

De la mateixa manera, quan el tribunal de primera instància, com succeeix en aquest cas, ha estimat una de les diverses excepcions oposades pel demandat, i no s'ha pronunciat sobre les demés, el tribunal d'apel·lació, si revoca la primera sentència, pot abordar l'examen de les altres excepcions que van ser oposades oportunament.

Amb això no es produeix cap indefensió del demandant, que ha pogut articular les seves al·legacions tant en la primera instància com en la segona sobre el contingut d'aquestes excepcions i també sobre la qüestió de fons.

D'altra banda, la solució contrària podria suposar un pelegrinatge processal entre les diverses instàncies, en el cas que el tribunal d'apel·lació anés revocant successivament les decisions de la instància sobre les diverses excepcions articulades pel demandat. No cal dir que això contradiria frontalment el principi d'economia processal i suposaria una prolongació indefinida del procés.

En conclusió, no es pot considerar que hi hagi hagut en aquest cas cap vulneració de l'article 10 del text constitucional, ja que la part agent ha pogut articular tots els mecanismes de defensa contra les al·legacions de la demandada sobre la caducitat de l'acció, que han reiterades en la primera i en la segona instància. I, en darrer terme, l'apreciació de l'extemporaneïtat de la demanda podia ser apreciada d'ofici, en qualsevol moment, per aquest Tribunal.

Procedeix, doncs, desestimar íntegrament aquest incident de nul·litat.

Tercer.- No s'aprecia una especial temeritat ni mala fe que justifiqui la imposició de les costes causades.

DECISIÓ

En atenció a tot el que s'ha exposat, el Tribunal Superior de Justícia, Sala Administrativa, en nom del poble andorrà, acorda:

1r.- Desestimar l'incident de nul·litat que formula la representació de l'entitat P. SA contra la sentència núm. 102-2019, dictada per aquesta Sala el 21 de novembre de 2019.

2n.- No efectuar un especial pronunciament sobre les costes causades.

Aquest Aute és ferm i executiu.

Així per aquesta nostra resolució, de la qual en serà tramès testimoni al Tribunal de Batlles, Secció Administrativa, per al seu coneixement i execució, ho acordem, manem i signem.